

sygn. akt IX GC 818/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział IX Gospodarczy w składzie :

Przewodniczący : SSO Maria J. Werle

Protokolant: st. sekr. sąd. Violetta Kafler

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 listopada 2014 roku w P.

sprawy

z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w N.

o stwierdzenie nieważności uchwały

1. oddała powództwo

2. kosztami postępowania obciąża powoda i z tego tytułu zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 360,00 złotych (trzysta sześćdziesiąt złotych)

SSO Maria J. Werle

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 lipca 2014 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały nr 6 zwyczajnego zgromadzenia wspólników pozwanego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego tej spółki za rok obrotowy 2012 oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż podjęta uchwała jest sprzeczna z ustawą w rozumieniu art. 252 § 1 zd. 1 k.s.h. Zdaniem powoda jakkolwiek została ona podjęta przez kompetentny w tej materii organ spółki i w przewidzianym do tego trybie, za taką krytyczną oceną przemawia już fakt, że jej efektem jest przyjęcie i zatwierdzenie sprawozdania finansowego spółki nieodpowiadającego wymogom ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (tekst jednolity Dz. U. z 2020r. Nr 76 poz. 694 ze zm.). Sprowadzanie finansowe za 2012 rok nie spełnia wymogu art. 52 ust. 2 ustawy o rachunkowości, nie spełnia także wymogu rzetelności, jak i uzasadnione jest przyjęcie, że zdarzenia w nim wykazane nie odpowiadają ich treści ekonomicznej. Powód wyjaśnił, że w dacie sporządzania kwestionowanego sprawozdania zarząd pozwanej spółki był dwuosobowy. Mimo, że przedłożone wspólnikom i stanowiące przedmiot zaskarżonej uchwały sprawozdanie finansowe zostało podpisane – obok głównego księgowego, także przez obu członków zarządu pozwanego – M. G. oraz M. D., to jednak zwrócić należy uwagę, iż wobec adnotacji uczynionej przez M. G. na stronie 16 i 17 wprowadzenia do sprawozdania finansowego nie sposób przyjąć, iż został spełniony wymóg formalny o którym mowa w art. 52 ust. 2 ustawy o rachunkowości. Powód zaznaczył również, że z uwagi na nieudostępnienie opinii biegłego rewidenta z badania sprawozdania finansowego za 2012 roku nie może stwierdzić, czy przedmiotem badania biegłego był również dokument zawierający w/w adnotację. Zdaniem powoda nie można uznać za prawidłowo podpisane sprawozdanie finansowe na którym jeden z członków organu kierującego jednostką, podpisując je, wyłącza jednocześnie swoją odpowiedzialność za część informacji zawartych w tym sprawozdaniu,

zgłaszając wątpliwości, co do ich wiarygodności, a tym samym wyłącza swoją odpowiedzialność za prawidłowość, kompletność i rzetelność sprawozdania finansowego w całości.

Powód podał również, że zaskarżona uchwała narusza art. 68 ustawy o rachunkowości, zgodnie z którym sprawozdanie finansowe winno być udostępnione wspólnikowi wraz z opinią i raportem biegłego najpóźniej na 15 dni przed zgromadzeniem wspólników. Wymóg ten nie został dochowany. Do chwili obecnej powód nie otrzymał bowiem opinii i raportu biegłego z badania sprawozdania finansowego. Powód nadmienił również, że nie miał możliwości wcześniejszego zapoznania się ze sprawozdaniem Rady Nadzorczej, gdyż nie zostało mu ono przesłane. Z kolei zarząd pozwanego nie udzielił pełnomocnikowi powoda żadnych wyjaśnień w przedmiocie istotnych dla rozpatrzenia sprawozdania finansowego kwestii, podnoszonych w jego wystąpieniu na zgromadzeniu, ani nawet pisemnie w terminie późniejszym, tak jak się do tego zobowiązał podczas zgromadzenia.

W opinii powoda został on pozbawiony jakiegokolwiek realnej kontroli poprawności sprawozdania finansowego i formułowanych na jego podstawie wniosków, stanowiących formalnie przedmiot rozstrzygnięć wspólników.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, iż do chwili podjęcia zaskarżonej uchwały powód nie zażądał od pozwanego udostępnienia mu sprawozdania finansowego, opinii i raportu biegłego rewidenta. Pełnomocnik powoda na zgromadzeniu zadając pytania zarządowi odnosił się do dokumentu jakim jest sprawozdanie finansowe, co jednocześnie wskazuje na fakt zapoznania się z tym dokumentem wspólnika, a jednocześnie zdaniem pozwanego pełnomocnik nie oczekiwał uzyskania odpowiedzi w toku tego zgromadzenia lecz zaakceptował fakt udzielenia tej odpowiedzi w terminie późniejszym. Pełnomocnik nie zgłosił również wniosku o przerwę w obradach celem zapoznania się z przedmiotowymi dokumentami, ani innych zastrzeżeń co do możliwości obradowania nad projektem uchwały oraz przystąpienia do głosowania lecz ograniczył się do zgłoszenia sprzeciwu, co do uchwały przy podejmowaniu której brał udział.

Pozwany wskazał, że sprawozdanie finansowe spełnia wymogi wynikające z treści art. 52 ust. 2 ustawy o rachunkowości, to jest zawiera podpis osoby, która sprawozdanie sporządziła oraz podpisy wszystkich członków dwuosobowego zarządu. Podkreślił, że sporządzenie przez M. G. adnotacji odnoszącej się do zakresu przyjętej odpowiedzialności, nie pozbawia dokumentu cechy jaką jest podpis członka zarządu. Adnotacja ta może być rozpatrywana tylko i wyłącznie co do jej skuteczności, to jest czy oświadczenie to wywarło zamierzony skutek prawny, czy też nie. Z treści oświadczenia nie wynika, aby M. G. odmówił podpisania sprawozdania. Odmowa podpisania sprawozdania wymaga pisemnego uzasadnienia dołączonego do sprawozdania, a taka sytuacja nie ma miejsca w niniejszej sprawie. Oświadczenie to pozostaje zatem bez wpływu na fakt istnienia podpisu wymagalnego przepisami prawa.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 68 ustawy o rachunkowości pozwany wskazał, iż nie może być on interpretowany w ten sposób, iż wraz z zawiadomieniem o zgromadzeniu spółka doręcza odpisy tych dokumentów, co zresztą wynika wprost z tego przepisu. Obowiązek udostępnienia tychże dokumentów danemu wspólnikowi musi być poprzedzony ujawnieniem spółce woli wspólnika, gdyż w przeciwnym razie niemożliwe jest wykonanie tego obowiązku.

Pozwany wskazał, iż nawet jeżeli przyjąć, że spółka uchybiła obowiązkowi wynikającemu z treści art. 68 ustawy o rachunkowości (czemu pozwany zaprzecza) to powód w pozwie w ogóle nie przedstawia twierdzeń i dowodów mających przedstawić i wykazać związek pomiędzy brakiem opinii biegłego rewidenta, a treścią podjętej uchwały.

Pozwany nadmienił również, że nie naruszył art. 53 ustawy o rachunkowości, gdyż odbycie zwyczajnego zgromadzenia wspólników jest konieczne pomimo upływu terminu wskazanego w tym przepisie, a podjęte uchwały są ważne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest współnikiem pozwanej spółki. W kapitale zakładowym tej Spółki, obejmującym 2.500 udziałów, o łącznej wartości 2.500.000,00 złotych, powód posiada 415 udziałów, stanowiących 16,6% kapitału.

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego pozwanego (k.57-61).

Pozwana Spółka prowadzi działalność regulowaną ustawą z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.).

okoliczność bezsporna

W dniu 23 czerwca 2014 roku odbyło się zwyczajne zgromadzenie współników pozwanej spółki.

Na zgromadzeniu tym podjęta została między innymi uchwała nr 6 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2012.

Powód głosował przez swojego pełnomocnika przeciwko podjęciu zaskarżonej uchwały, a następnie zażądał zaprotokołowania zgłoszonego sprzeciwu.

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : protokół zwyczajnego zgromadzenia współników pozwanej spółki z dnia 23 czerwca 2014r. – akt notarialny Rep. A nr 1. (...) (k.11-22), zeznania świadka A. R. (k.129).

Przed podjęciem w/w uchwały pełnomocnik powoda A. R. zwróciła się z ośmioma pytaniami do zarządu pozwanej spółki. Zarząd nie udzielił na nie odpowiedzi, wskazując, iż wyjaśnienia w tym zakresie udzieli na piśmie w stosownym czasie po zebraniu wszytych materiałów.

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : protokół zwyczajnego zgromadzenia współników pozwanej spółki z dnia 23 czerwca 2014r. – akt notarialny Rep. A nr 1. (...) (k.11-22), zeznania świadka A. R. (k.129).

Sprawozdanie pozwanej spółki za 2012 rok zostało podpisane przez M. G. i M. D. oraz głównego księgowego R. G..

M. G. oprócz podpisania sprawozdania złożył pisemne oświadczenie, w którym wskazał, iż nie uzyskał wystarczającej pewności co do istnienia następującego majątku:

- Oddział nr 1 w N.: środki trwałe AoNW, P. udzielone ((...), A. J., L. A.) oraz możliwość odzyskania nierozliczonych przez byłych i obecnych inspektorów nadzorujących należności,

- Oddział nr 3 w Nieporuszenie: środki trwałe AoNW nie rozliczone przez firmy serwisowe. Poza prawidłowością wykazania w sprawozdaniu finansowym wymienionych powyżej składników majątku M. G. uznał swoją odpowiedzialność za prawidłowość, kompletność i rzetelność sprawozdania finansowego.

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : sprawozdanie pozwanej spółki za 2012r. (k.23-56).

W chwili podpisywania sprawozdania zarząd pozwanej spółki był dwuosobowy i tworzyli go M. G. i M. D..

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego pozwanego (k.57-61).

Wraz z zawiadomieniem o zgromadzeniu pocztą został doręczony powodowi porządek obrad, sprawozdanie zarządu oraz sprawozdanie finansowe. Nie została doręczona opinia biegłego rewidenta z badania sprawozdania finansowego spółki.

Poprzednio obowiązująca w spółce praktyka przewidywała doręczanie opinii biegłego rewidenta w formie elektronicznej.

dowód : zeznania prezesa zarządu powoda P. K. (k.130), zeznania członka zarządu pozwanego M. G. (k.130)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, na podstawie dokumentów dołączonych przez stronę powodową do akt sprawy oraz zeznań świadka i stron procesowych. Dokumenty te miały charakter dokumentów prywatnych i stosownie do treści 245 k.p.c. stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach. Dokumenty powyższe nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować zeznania świadka A. R., która w spójny i rzeczowy sposób zrelacjonowała widome jej okoliczności dotyczące przebiegu zgromadzenia wspólników pozwanej spółki w dniu 23 czerwca 2014 roku, w szczególności odnoszące się do zadawania pytań przez świadka i jej zgody na nie udzielenie odpowiedzi w trakcie trwania zgromadzenia. Zeznania świadka w części dotyczyły okoliczności bezspornych, a także potwierdzonych dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy.

Sąd uznał zeznania przedstawicieli obu stron za wiarygodne albowiem w części ze sobą korespondowały. P. K. i M. G. w sposób spójny i logiczny opisali posiadaną wiedzę, co do doręczenia dokumentacji sprawozdawczej spółki wspólnikom przed zgromadzeniem. Sąd przy ocenie zeznań P. K. pominął ich treść w zakresie w jakim wskazywał on, że jest przekonany, że opinia biegłego rewidenta nie powstała i że nie otrzymałby jej, gdyby zwrócił się o nią do pozwanej spółki. W tym zakresie nie były to bowiem zeznania o wiadomych świadkowi okolicznościach ale jego przypuszczeniach, do których ma on prawo, ale które nie są przedmiotem oceny dokonywanej przez Sąd.

Sąd zważył co następuje:

W myśl art. 252 § 1 k.s.h osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250 k.s.h., przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą. Przepisu art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.

Paragraf 3 przywołanego powyżej przepisu stanowi, że prawo do wniesienia powództwa wygasa z upływem sześciu miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, jednakże nie później niż z upływem trzech lat od dnia powzięcia uchwały.

Stosownie do treści art. 250 k.s.h. prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników przysługuje:

- 1) zarządowi, radzie nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz poszczególnym ich członkom,
- 2) wspólnikowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu,
- 3) wspólnikowi bezzasadnie niedopuszczonemu do udziału w zgromadzeniu wspólników,
- 4) wspólnikowi, który nie był obecny na zgromadzeniu, jedynie w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia wspólników lub też powzięcia uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad,
- 5) w przypadku pisemnego głosowania, wspólnikowi, którego pominięto przy głosowaniu lub który nie zgodził się na głosowanie pisemne albo też który głosował przeciwko uchwale i po otrzymaniu wiadomości o uchwale w terminie dwóch tygodni zgłosił sprzeciw.

Sprzeczność uchwały z ustawą obejmuje nie tylko konfrontację merytorycznej zawartości uchwały (naruszenie prawa materialnego), ale odnosi się także do naruszeń na etapie podejmowania uchwały (naruszenie prawa formalnego, na przykład wadliwie zwołane zgromadzenie). Tylko w przypadku naruszenia prawa formalnego badaniu podlega, czy owa wadliwość miała choćby potencjalny wpływ na treść uchwały.

Przed merytorycznym rozpatrzeniem zarzutów skierowanych przez powoda w stosunku do zaskarżonej uchwały, koniecznym jest w pierwszej kolejności ustalenie, czy dochował on wszystkich wymaganych prawem przesłanek dla skutecznego zaskarżenia uchwały oraz przede wszystkim, czy posiadał on legitymację do zaskarżenia przedmiotowej uchwały.

Poza sporem pozostawało, że powód jest współnikiem pozwanej spółki, posiadającym 415 udziałów w kapitale zakładowym spółki. Na zgromadzeniu współników w dniu 23 czerwca 2014 roku powód był reprezentowany przez pełnomocnika A. R.. Pełnomocnik powoda głosowała przeciwko podjęciu zaskarżonej uchwały, a po jej podjęciu zgłosiła sprzeciw, który został zaprotokołowany.

W ocenie Sądu powód zachował również termin do wytoczenia powództwa. Zaskarżona uchwała została podjęta na zgromadzeniu w dniu 23 czerwca 2014 roku, a pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 22 lipca 2014 roku. Spełnienie powyższych przesłanek pozwala Sądowi na merytoryczne rozważenie podnoszonych przez powoda zarzutów.

Przechodząc do merytorycznego rozważenia podniesionych zarzutów w pierwszej kolejności należy odnieść się do kwestii naruszenia art. 52 ust. 2 ustawy o rachunkowości, zgodnie z którym sprawozdanie finansowe podpisuje - podając zarazem datę podpisu - osoba, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych, i kierownik jednostki, a jeżeli jednostką kieruje organ wieloosobowy - wszyscy członkowie tego organu. Odmowa podpisu wymaga pisemnego uzasadnienia dołączonego do sprawozdania finansowego. Powód przyznał, iż sprawozdanie, będące przedmiotem zaskarżonej uchwały zostało podpisane zarówno przez głównego księgowego, jak również przez obu członków zarządu pozwanej spółki. Powód wskazał, jednak, że jeden z członków zarządu M. G. sporządził adnotację na sprawozdaniu i w związku z tym zdaniem powoda sprawozdanie to nie zostało prawidłowo podpisane przez wszystkich członków zarządu pozwanego. W okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób podzielić tego zarzutu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgromadzenie współników ma niewątpliwie obowiązek sprawdzenia, czy sprawozdanie, które ma zatwierdzić spełnia wymogi przewidziane w bezwzględnie wiążących przepisach prawa. Skoro art. 52 ust. 2 ustawy o rachunkowości wymaga, aby sprawozdanie w spółce mającej zarząd wieloosobowy podpisali wszyscy jego członkowie, to obowiązkiem zgromadzenia współników jest czuwanie nad tym, aby pod sprawozdaniem finansowym znajdowały się podpisy wszystkich członków zarządu. Dla oceny tego wymogu nie mają żadnego znaczenia przepisy regulujące reprezentację spółki. Wymogi przewidziane w ustawie o rachunkowości nie dotyczą bowiem sfery reprezentacji spółki, lecz jej funkcjonowania jako podmiotu, który ma spełniać określone standardy rachunkowości. Skoro zgromadzenie współników ma zatwierdzać sprawozdanie, jego obowiązkiem jest w pierwszej kolejności zbadanie, czy odpowiada ono wymogom formalnym ustanowionym w przepisach ustawy o rachunkowości. Jeżeli zgromadzenie podejmuje uchwałę o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego podpisanego niezgodnie z wymogami ustanowionymi przez art. 52 ustawy o rachunkowości, to jest to uchwała sprzeczna z ustawą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2012 roku II CSK 350/11 LEX nr 1157551, OSNC-ZD 2013/2/40).

Zarzut powoda dotyczący podpisania sprawozdania związany jest ze złożonym wraz z tym sprawozdaniem oświadczeniem jednego członka zarządu. We wspomnianym oświadczeniu M. G. wskazał, iż nie uzyskał wystarczającej pewności co do istnienia następującego majątku:

- Oddział nr 1 w Nieporuszenie: środki trwałe AoNW, P. udzielone ((...), A. J., L. A.) oraz możliwość odzyskania nierozliczonych przez byłych i obecnych inspektorów nadzorujących należności,
- Oddział nr 3 w N.: środki trwałe AoNW nie rozliczone przez firmy serwisowe. Poza prawidłowością wykazania w sprawozdaniu finansowym wymienionych powyżej składników majątku M. G. uznał swoją odpowiedzialność za prawidłowość, kompletność i rzetelność sprawozdania finansowego.

Przywołany powyżej przepis przewiduje jedynie dwie możliwości. Pierwsza to podpisanie sprawozdania przez każdą ze wskazanych osób (w niniejszym przypadku przez każdego członka zarządu), albo złożenie przez konkretną osobę odmowy podpisu, która wymaga jednocześnie sporządzenia uzasadnienia. Nie sposób przyjąć w realiach niniejszej sprawy, że M. G. odmówił podpisania sprawozdania. Nie wynika to wprost z jego oświadczenia, a treść tego oświadczenia sugeruje jedynie, że miał on pewne wątpliwości. Podkreślić należy, że powód nie twierdził, że M. G. nie podpisał sprawozdania, a jedynie wskazywał, że złożenie przez niego dodatkowego oświadczenia powoduje taką sytuację, iż nie został spełniony warunek dotyczący podpisów, określony w w/w przepisie. Zarzutu tego nie

sposób podzielić. Skoro ustawa przewidywała jedynie dwie możliwości – podpisanie – odmowa podpisu, to uznać należy, iż niedopuszczalnym było składanie dodatkowych zastrzeżeń, czy też oświadczeń. Jeżeli określona osoba ma zastrzeżenia co do sprawozdania, to powinna odmówić jego podpisania i swoją wolę wyrazić w sposób jednoznaczny. W niniejszej sprawie M. G. tego nie uczynił, a jednocześnie podpisał sprawozdanie. W takiej sytuacji jego oświadczenie, jako nieprzewidziane przez ustawę winno zostać pominięte i nie wywołać jakichkolwiek skutków prawnych. Ustawa jednocześnie nie przewiduje takiej sytuacji, aby pomimo złożenia podpisu przez określoną osobę uznać ten podpis za niezłożony lub złożony wadliwie, z tej tylko przyczyny, że osoba składająca ten podpis złożyła dodatkowe oświadczenie. W zaistniałej sytuacji, skoro powód nie kwestionował złożenia przez obu członków zarządu podpisu, brak było podstaw, do uznania, że naruszono art. 52 ust. 2 ustawy o rachunkowości.

Drugi z zarzutów dotyczył naruszenia sporną uchwałą przepisu art. 68 ustawy o rachunkowości. Przepis ten stanowi, że spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, towarzystwa reasekuracji wzajemnej, spółki akcyjne oraz spółdzielnie są obowiązane do udostępnienia wspólnikom, akcjonariuszom lub członkom rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności jednostki, a jeżeli sprawozdanie finansowe podlega obowiązkowi badania - także opinii wraz z raportem biegłego rewidenta - najpóźniej na 15 dni przed zgromadzeniem wspólników, walnym zgromadzeniem akcjonariuszy lub walnym zgromadzeniem członków albo przedstawicieli członków spółdzielni. Spółka akcyjna udostępnia ponadto akcjonariuszom sprawozdanie rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej albo organu administrującego. Powód podnosił, iż nie otrzymał opinii biegłego rewidenta i raportu biegłego z badania sprawozdania. Powód wskazywał, iż nie otrzymał tych dokumentów, pomimo, iż pełna dokumentacja była zwykle przesyłana przed zgromadzeniem. Pozwany nie zaprzeczał, iż dokumentów na które wskazywał powód w istocie nie otrzymał. Słusznie jednak wskazywał, iż nie miał obowiązku ich doręczenia powodowi. W ocenie Sądu wystarczające było, aby powód miał możliwość zapoznania się tymi dokumentami. Powód nie wykazał, aby po otrzymaniu zawiadomienia o terminie zgromadzenia i części dokumentacji, zwracał się do zarządu pozwanej spółki o przesłaniu mu brakujących dokumentów, albo też aby osobiście próbował uzyskać do nich wgląd w siedzibie spółki. Wręcz przeciwnie w trakcie swoich zeznań na rozprawie w dniu 19 listopada 2014 roku przedstawiciel powoda P. K. jednoznacznie wskazał, że nie zwrócił się o przesłanie opinii, bo był przekonany, że takiej opinii nie ma, a nadto z jego doświadczenia wynika, że nawet, gdyby się zwrócił, to i tak by jej nie uzyskał. Skoro zatem powód nie skorzystał z możliwości uzyskania opinii z własnej winy, z uwagi na swoje przeświadczenia, to nie może obecnie powoływać się na nie uzyskanie tej opinii i podnosić w związku z tym zarzutu nieważności uchwały.

Zaznaczyć należy również, iż powód nie podnosił tej okoliczności w toku zgromadzenia w dniu 23 czerwca 2014 roku. Brak jest w tej materii jakichkolwiek adnotacji w protokole zgromadzenia, a co istotne protokół ten sporządzony został w formie aktu notarialnego. Powód, jeżeli uważał brak części dokumentacji za istotny, powinien był i mógł zgłosić w tym zakresie odpowiednie zastrzeżenie w toku zgromadzenia, a nawet złożyć wnioski o przerwaniu zgromadzenia, celem zapoznania się z tymi dokumentami. Powód tego nie uczynił. Zgłaszając sprzeciw w stosunku do podjętej uchwały, powód również nie podnosił tej okoliczności. Została ona sformułowana dopiero w pozwie zgłoszonym w niniejszej sprawie.

Pełnomocnik powoda na zgromadzeniu w dniu 23 czerwca 2014 roku zadał zarządowi pozwanego szereg pytań, jednakże nie uzyskał na nie odpowiedzi. Pytania te dotyczyły materii sprawozdania, co oznacza, że powód zapoznał się z jego treścią i nawet bez potrzeby zaznajomienia się z opinią biegłego rewidenta, potrafił formułować konkretne pytania. Z treści protokołu wynika, iż zarząd pozwanej miał udzielić na te pytania odpowiedzi pisemnej. Pełnomocnik powoda pomimo nie uzyskania odpowiedzi nie protestował i nie wnosił o zarządzenie przerwy, celem umożliwienia udzielenia odpowiedzi przez zarząd pozwanego. Uznać zatem można, że brak informacji nie był dla powoda podstawą do wstrzymania procedowania zaskarżonej uchwały, ani przeszkodą w podjęciu decyzji, czy zagłosować za przyjęciem uchwały, czy też przeciw. Świadek A. R., która była pełnomocnikiem powoda na tym zgromadzeniu wskazała, iż otrzymała ogólne zalecenia, co do wszystkich uchwał.

Zwrócić należy uwagę, iż powód pomimo możliwości dokładnego zapoznania się ze sprawozdaniem finansowym, w pozwie nie powoływał się na nierzetelność danych w sprawozdaniu. Nie twierdzili też, że gdyby miał możliwość zapoznania się z opinią biegłego rewidenta w terminie przewidzianym w art. 68 ustawy o rachunkowości, to miałoby

to jakikolwiek wpływ na treść zaskarżonej uchwały. Powód jedynie ogólnie wskazywał, że nie otrzymanie określonych dokumentów pozbawiło go realnej rzeczowej możliwości wszechstronnej analizy sprawozdania finansowego. Nie twierdził jednak, że posiadając opinię biegłego podjąłby inną decyzję w głosowaniu nad podjęciem spornej uchwały. Należy też zwrócić uwagę, że powód nie formułował żądania ewentualnego uchylenia uchwały o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za 2012 rok, co pozwala przyjąć, że według niego uchwała ta nie jest sprzeczna, ani z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i nie godzi w interesy spółki, ani nie ma na celu pokrzywdzenia wspólnika. Na marginesie wskazać należy, iż ze spornego protokołu zgromadzenia wspólników pozwanej spółki nie wynika, aby którykolwiek z pozostałych wspólników (według listy obecności na zgromadzeniu obecnych było sześciu wspólników) zgłaszał zastrzeżenia, co do terminu otrzymania dokumentów i niemożności zapoznania się z opinią biegłego rewidenta.

W zakresie naruszenia wspomnianego terminu do zapoznania się z dokumentacją sprawozdawczą spółki wskazać należy, iż powód twierdził, iż zawiadomienie o zgromadzeniu otrzymał w dniu 11 czerwca 2014 roku, a zgromadzenie odbyło się w dniu 23 czerwca 2014 roku. Nawet zatem jeżeli z chwilą otrzymania zawiadomienia o zgromadzeniu uzyskałby tym samym wiedzę o istnieniu sprawozdania biegłego rewidenta, to i tak okres do dnia zgromadzenia był krótszy, niż wskazane 15 dni. Zwrócić należy jednak uwagę, iż powód nie przedłożył żadnych dokumentów, które potwierdzałyby kiedy otrzymał zawiadomienie o zgromadzeniu i czy odebrał ten list w możliwie najwcześniejszym terminie, a nie że przesyłka była awizowana.

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2014 roku Sąd oddalił wniosek pozwanego o zwieszenie postępowania. Powyższy wniosek związany był z faktem, iż postanowieniem z dnia 14 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieście w Krakowie w sprawie VIII GUp 5/14 zmienił sposób prowadzenia postępowania upadłościowego pozwanego z postępowania z możliwością zawarcia układu na postępowanie obejmujące likwidację majątku upadłego. Sąd uznał, iż nie zachodziła potrzeba zawieszenia postępowania. Zgodnie bowiem z art. 174 § 1 pkt 4 kpc Sąd zawiesza postępowanie jeżeli postępowanie dotyczy masy upadłości i ogłoszono upadłość z możliwością zawarcia układu, a strona pozbawiona została prawa zarządu masą upadłości, albo ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku strony.

W postępowaniach, które nie dotyczą masy upadłości, legitymację procesową zachowuje upadły i dlatego zawieszenie postępowania w tych sprawach nie wchodzi w grę.

W nauce przyjmuje się, że nie dotyczą masy upadłości postępowania w sprawach o roszczenia niemajątkowe (A. J., *Ogłoszenie upadłości...*, s. 32; J. K., *Prawo upadłościowe...*, s. 321), np. postępowania w sprawach o prawa stanu (o ustalenie lub zaprzeczenie pochodzenia dziecka, o rozwód), w sprawach o ochronę dóbr osobistych (np. o ochronę czci na podstawie art. 23 i 24 k.c.) czy innych praw osobistych (np. autorskich praw osobistych). Oczywiście jest, że w tych sprawach legitymowany jest wyłącznie upadły, a zawieszenie postępowania na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c. nie wchodzi w grę. – A. J. Komentarz do art. 174 k.p.c. – Lex.

W ocenie Sądu roszczenie dotyczące stwierdzenia nieważności uchwały, której przedmiotem jest zatwierdzenie sprawozdania finansowego spółki, nie dotyczą masy upadłości, a zatem brak było podstaw do zawieszenia postępowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Sprawozdanie finansowe pozwanej spółki zostało bowiem prawidłowo podpisane przez wszystkich członków zarządu tej spółki. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawała kwestia, iż jeden z członków zarządu podpisał również oświadczenie, zawierające swoje wątpliwości, co do sprawozdania. Powód nie wykazał również, aby pozwany nie umożliwił mu zapoznania się z opinią biegłego rewidenta, a tym bardziej, że opinii tej w ogóle nie sporządzono. Powód sam przyznał, iż zaniechał zwracania się o opinię, z uwagi na swoje przeświadczenie o jej nieistnieniu. W zaistniałej sytuacji powód nie wykazał, aby podjęta uchwała naruszała powoływane przez niego przepisy prawa. W związku z powyższym koniecznym było oddalenie powództwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku obciążając nimi w całości powoda jako stronę przegrywającą proces. W tym zakresie Sąd oparł się na przepisach art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Zgodnie z ich brzmieniem strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do powyższych kosztów stosownie do § 3 przywołanego powyżej przepisu należą dla strony reprezentowanej przez adwokata wynagrodzenie nie wyższe niż stawki określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Na koszty postępowania poniesione przez pozwanego w niniejszym procesie składały się jedynie koszty zastępstwa procesowego i koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił w oparciu o treść § 11 ust. 1 pkt 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.).

SSO Maria J. Werle